

SENTÈNCIA 50-95 DE 20 DE DESEMBRE DE 1995

Robatori.- Agreujament de reincidència.- Narració dels fets.- Circumstàncies atenuants.- Condemna condicional.- Error en l'apreciació de la prova.- Presumpció d'innocència.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 19 de setembre de 1995, en la present causa, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem Valentí F.R., com autor responsable del delictes major de robatori, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, a la pena de DOS ANYS I MIG DE PRESÓ i pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Valentí F.R., al pagament de la suma de CINQUANTA MIL (50.000) pessetes al perjudicat Xavier T.G."

II.-RESULTANT: Que contra la sentència esmentada interposa recurs de suplicació Valentí F.R. representat per la lletrada Maitena MANCIET FOUCHIER, el qual fonamenta el seu recurs, en els següents motius de suplicació:

- "Per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es considerin provats o no tenir fonamentació jurídica" (art.3.4).

- "Per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret a la presumpció d'innocència" (art.3.5).

Pel que fa referència al primer motiu del recurs, exposa que la sentència recorreguda es limita a fer una narració dels fets sense cap fonamentació jurídica, que així l'ànim de lucre que caracteritza el delictes de robatori no existia en aquest cas, al·lega que l'únic motiu que hagi dut al processat a cometre els fets que li són imputats, és la necessitat de procurar-se diners per adquirir begudes alcohòliques.

Estima d'altra banda que una pena de presó no tindrà cap efecte positiu sobre Valentí F.R., de 21 anys, que

necessita si tenim en compte el seu alcoholisme, una cura de desintoxicació i una ajuda mèdica. Fa valer, pel que concerneix al segon motiu de recurs, que no és justificada l'afirmació, inclosa en el considerant tercer de la sentència, segons aquesta el processat al moment dels fets no es trobava sota la influència de l'alcohol, ja que les declaracions de Valentí F.R. mateix, i les de la víctima, permeten d'establir que aquest es trobava en estat d'embriaguesa.

Retreu de la sentència recorreguda, el fet de no haver tingut en compte, al moment de la determinació de la pena, la circumstància atenuant constituïda per l'alteració de les facultats del processat, al moment en que va cometre els fets, resultant del seu estat d'embriaguesa, així com per altra part, la col·laboració d'aquest darrer amb els serveis de Policia al curs de l'enquesta i el seu comportament excel·lent del qual dona prova el Centre Penitenciari. Demana doncs al Tribunal que determini presó condicional per una part de la pena pronunciada pel M.I. Tribunal de Corts.

III.-RESULTANT: Que el MINISTERI FISCAL s'oposa al recurs de suplicació interposat per Valentí F.R., afirma que la pena atribuïda al processat reflexa el delictes de robatori, i és perfectament constituïda en el present cas, no pot ésser inferior a dos anys i mig en virtut de les disposicions de l'article 40 del Codi Penal, d'altra part Valentí F.R. ja ha estat condemnat tres vegades per fets similars. Finalment exposa que l'estat d'embriaguesa podria constituir, no una circumstància atenuant sinó una causa d'exclusió de la responsabilitat Penal prevista a l'article 19 apartat 2 del Codi Penal, amb la condició que aquest estat hagi constituït a privar totalment el subjecte de les seves facultats intel·lectives o volitives, i que no hagi estat provocat intencionadament.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que pel que fa referència a la qualificació dels fets mantinguda pel M.I. Tribunal de Corts que es establerta i no contestada per Valentí F.R., que aquest el dia 1 de juliol de 1995 va entrar en el pis de Xavier T. que l'allotjava i aprofitant l'absència d'aquest darrer, va obrir una caixa metàl·lica forçant-la amb ajuda d'un tornavís, per apoderar-se de la suma de 35.000 pessetes que contenia, suma que immediatament va emprar per pagar àpats i begudes, contràriament al que sosté el processat, la preocupació de procurar-se diners

destinats al seu ús personal, encara que sigui el de satisfer les seves inclinacions per l'alcohol, constitueix amb evidència "l'ànim de lucre" exigít per l'article 239 del Codi Penal indispensable per la constitució del delict de robatori, per consegüent el primer motiu del recurs no és fonamentat.

II.-CONSIDERANT: Que l'estat d'embriaguesa de Valentí F.R. durant la comissió dels fets no figura dins de les circumstàncies atenuants previstes per l'article 23 del Codi Penal, l'enumeració de les quals no és pas certament limitativa, que no pot ser considerada com susceptible d'atenuar la seva responsabilitat penal un estat en el qual Valentí F.R. s'hi ha trobat voluntàriament, quan hauria de tenir consciència, després de tres condemnes, de les quals una a una de les penes de presó condicional qualificada, afegint-hi la obligació de seguir un tractament mèdic, que l'abús de l'alcohol facilita o motiva el pas a l'acte, l'empenya a cometre delictes, que així, i sense que sigui necessari de pronunciar-se en aquest cas sobre l'estat d'embriaguesa del processat el moment dels fets, cal considerar que aquest no pot pretendre beneficiar d'una circumstància atenuant del fet del seu estat d'alcohòlic.

III.-CONSIDERANT: Que el quantum i la naturalesa de la pena pronunciada, que en virtut de les disposicions dels articles 240 i 40 del Codi Penal, el M.I. Tribunal de Corts no podia imposar a Valentí F.R. una pena inferior a dos anys i mig, aquest darrer havent estat ja objecte de tres condemnes, no es podia veure aplicar el benefici de la condemna condicional simple reservat per l'article 241 del Codi Penal als delinqüents primaris, que va ser, per fets de la mateixa natura, als mesos d'octubre i de novembre de 1994, sotmès a mesures de presó condicional qualificada, i afegint una obligació de treballar i de seguir un tractament mèdic, que evidentment no ha executat, que una mesura de presó condicional qualificada seria doncs totalment ineficaç, que un recordatori de la llei mitjançant una pena de presó ferma sembla doncs sols susceptible d'evitar que Valentí F.R. continuï la seva activitat delictuosa.

IV.-CONSIDERANT: Que en aquestes condicions, la sentència recorreguda ha de ser confirmada en tots els seus extrems.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

D E C I D I M

1- Desestimar el recurs de suplicació interposat per la representació de Valentí F.R., en la causa núm. 132-1/95, amb número de rotlle 50-95.

2- Confirmar tots els pronunciaments de la sentència de data 19 de setembre de 1995 dictada pel M.I. Tribunal de Corts.

3- Condemnar al processat al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.